

Монастирське кладовище, старовинний польський цвинтар та П'ятиницький (Козацький) цвинтар з могилами українських козаків, що загинули в боях за звільнення Кременця від панування Польщі.

Отож, як бачимо, туристичний маршрут на північ нашої області має багато цікавих варіантів для екскурсій. Об'єктом, який не потребує зайвої реклами, звісно ж є Свято-Успенська Почаївська лавра, до якої прибувають паломники та туристи не лише з України, але і з інших держав. І саме завдяки лаврі та правильно сформованим екскурсіям та цікавим екскурсоводам ми можемо популяризувати інші туристичні місця, які обов'язково сподобаються туристам. Крім того, потрібно вирішити ряд проблем з інфраструктурою, під'їзними шляхами та готельним господарством, також існує ще одна суттєва проблема, яка потребує термінового вирішення, вона виникла в першу чергу саме по маршруту, що веде до Свято-Успенської Почаївської лаври – це те, що разом із туристичними групами з інших регіонів України прибувають немісцеві екскурсоводи, що не дає змоги отримувати точну статистику про кількість туристів, які прибувають, можливі недостовірні дані, повідомлені екскурсоводами, які не проходили акредитацію по даному маршруту у фахівців на території Тернопільської області, але цю проблему потрібно вирішувати вже на законодавчому рівні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гудима А. Почаївський монастир в історичній долі українства [Текст] / А.Гудима. — Т.: Підручники і посібники, 2003. — 40 с.
2. Замки Тернопілля // Часопис «Галицька брама». — «Центр Європи», 2007. — С. 22. — (№ 5-6(149—150)).
3. Чернихівський Г. Почаївська Свято-Успенська Лавра [Текст]/ Г. І. Чернихівський, В. О. Балух. — Т.: Збруч, 2006. — 49 с.
4. Офіційний сайт Свято-Успенської Почаївської лаври: www.pochaev.org.ua

*Герман І.
Науковий керівник – доц. Флінта Н. І.*

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА В РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Готельне господарство являє собою галузь економіки, розвиток якої забезпечує значні бюджетні надходження, сприяє підвищенню зайнятості населення, а також зростанню рейтингу держави та її окремих регіонів у світовому господарстві.

Розглянемо стан готельного господарства та перспективи його розвитку на прикладі однієї з областей України. Рівненська область розташована на північному заході України, на Поліссі і в лісостеповій зоні. Її площа – 20,1 тис. кв. км, що становить 3,3% території країни. Область належить до перспективних регіонів з погляду розвитку туризму та готельного господарства, що і стало визначальним фактором при виборі дослідження даної теми.

Проведення Євро-2012 показало, що наша країна багата на різноманітні туристичні ресурси і те, що вона викликала інтерес серед іноземних туристів, проте Україні ще є над чим працювати. Особливо це стосується стану інфраструктури та готельного господарства.

Рівненщина надзвичайно різноманітний і цікавий регіон, який можливо не такий популярний серед туристів як скажімо Закарпатська або Львівська області, але лише через недостатній об'єм інформації про туристичні ресурси, донесеної до потенційних споживачів.

Метою магістерської роботи є дослідження готельного господарства Рівненської області.

Для даної магістерської роботи ми ставимо такі завдання:

- розкрити поняття «готель» та «готельне господарство»;
- показати значення готельного господарства для розвитку світової та української економіки;
- охарактеризувати сутність та специфіку розвитку готельного господарства в Рівненській області;
- визначити головні проблеми, які виникають в готельному господарстві Рівненщини на сучасному етапі та запропонувати заходи для їх усунення.

Вирішення поставлених завдань буде здійснюватись на основі фахової літератури, достовірних інтернет-ресурсів, статистичних показників, журналів та інших довідкових матеріалів.

Об'єктом дослідження виступає готельне господарство Рівненської області як складової індустрії гостинності України.

Предметом магістерської роботи є теоретико-методичні і прикладні засади формування і розвитку системи готельних послуг в Рівненській області.

Готельне господарство – одна зі складових частин туристичної індустрії. Матеріальна база, призначена для розміщення туристів, посідає одне з перших місць під час формування туристичної інфраструктури, а якість проживання та відповідне обслуговування впливають на рівень туристичного сервісу. Тому готельна індустрія стрімко розвивається, що приносить значні грошові надходження, у тому числі валютні.

Вітчизняна готельна галузь стає невід'ємною складовою частиною світового готельного господарства. Такий швидкий темп інтеграції до європейських стандартів пояснюється зручним географічним положенням України, яка розміщена в центрі Європи, та не менш швидким зростанням українського бізнесу, що також активізує розвиток ділового туризму. Тому сьогодні актуальним є підвищення економічної ефективності готельного сектора зокрема й туристичної індустрії загалом.

У світовому масштабі туристична індустрія займає сьогодні одне з провідних місць серед галузей зовнішньоекономічної орієнтації. Вона активно сприяє налагодженню культурних, ділових та торгово-економічних зв'язків між державами. Експортуючи рекреаційно-туристичні ресурси, держави, які мають розвинену туристичну галузь, істотно збільшують надходження у свої економіки іноземної валюти, сприяють створенню нових робочих місць та зростанню доходів власних бюджетів.

Готельне господарство країни формується із сукупності готельних господарств її регіонів, рівнозначність розвитку яких визначає показник готельної індустрії в цілому.

Рівненська область надзвичайно багата туристичними ресурсами. Вона включає 227 територій і об'єктів природно-заповідного фонду, в тому числі 2 парки – Гоцанський і Рівненський, що є пам'ятками садово-паркового мистецтва.

Сприятливі кліматичні умови, значні лісові масиви, чисельні ріки (171), озера (понад 500), лікувальні грязі і мінеральні води (радонові і хлоридно-натрієві) є складовими рекреаційних ресурсів області. В Сарненському районі функціонує курорт «Горинь». Станом на 2012 р. в області функціонує 44 готелі та аналогічних засобів розміщення.

В області діє 7 державних музеїв (Березнівський, Дубнівський, Млинівський, Рівненський і Сарненський краєзнавчі, Корецький історичний, Літературно-меморіальний музей М. Островського у с.Вілія, на батьківщині письменника). На Рівненщині налічується близько 3 тис історико-культурних, пам'яток. 338 нерухомих пам'яток області внесено до Державного реєстру національного культурного надбання.

Державні історико-культурні заповідники створені в Дубно і Острозі. З 1991 р. функціонує меморіал, що включає заповідник «Поле Берестецької битви» в с. Пляшева і музей-заповідник «Козацькі могили», куди перенесена з с.Острів дерев'яна Михайлівська церква. Ця остання знаменита тим, що в ній митрополит Іосаф відправив молебень на честь перемоги і підперезав Б.Хмельницького мечем, освяченим на гробі господньому в Єрусалимі. До комплексу входить також Георгіївська церква – храм-мавзолей (1914), у якому поховані останки загиблих під час битви козаків. Церква з'єднана з храмом сімсотметровим тунелем. Автор проекту храму-мавзолею - відомий архітектор О.В. Щусев.

В Рівненській області є кілька міст, які мають давню історію – Дубно, Острог, Корець.

Це та багато іншого створює комфортні умови для розвитку туризму, який в свою чергу сприятиме розвитку готельного господарства, оскільки вони взаємопов'язані.

Однак, на сьогоднішній день в сфері готельного господарства спостерігається ціла низка проблем, зокрема недостатня кількість готелів. Значною проблемою для багатьох готелів та аналогічних засобів розміщення Рівненщини є неспроможність забезпечити високоякісне комплексне обслуговування клієнтів. Такий стан справ в значній мірі пов'язаний з відсутністю сучасних стандартів з управління якістю готельних послуг.

Однією з значних проблем готельних підприємств є недостатня кількість та неналежний рівень підготовки кадрів. Основною причиною цього явища є те, що підготовку кадрів для туристичної галузі та готельного господарства в Україні здійснюють 146 навчальних закладів, з них лише шість є класичними навчальними закладами туристичного спрямування з повноцінними тренувальними базами практики.

Загалом в навчальних закладах на різних формах навчання в Україні щорічно готують близько 6500 спеціалістів для сфери туризму та готельного господарства (40% спеціалісти готельного господарства). Згідно світової практики функціонування 10 готельних номерів мають забезпечувати від 4 до 20 спеціалістів. Звісно, більшість працівників зайняті у готельних господарствах більш популярних туристичних регіонів Львівщини, Закарпаття, АР Крим тощо, в менш популярних серед туристів регіонах, в тому числі на Рівненщині, кваліфікованих фахівців значно менше, наприклад, в деяких готелях працюють покоївки, які не мають відповідної підготовки і не володіють правильними технологіями прибирання, що не дозволяє досягти належних результатів. Все це безумовно впливає на якість надання послуг та задоволення гостей.

Для готелів Рівненщини важливим фактором успішного бізнесу є впровадження комплексу новітніх технологій, що охоплюють усі процеси існування готелю і взаємин з гостями.

Загалом це дозволяє автоматизувати виконання щоденних задач працівників готелю, отримати оперативну і достовірну інформацію щодо майбутніх заїздів і виїздів, наявності місць у готелі, розміщення гостей і стану їх рахунків, всіх платежів і наданих послуг, а також дозволяє більш ефективно та швидко виконати звіти про фінансову діяльність готелю, проконтролювати стан номерного фонду, розрахувати тарифи на послуги та інше. Загалом автоматизація дозволяє зробити діяльність готелю більш керованою.

Для забезпечення готелів професійними кадрами необхідно проводити тренінгову підготовку для персоналу, домовитися з вищими навчальними закладами, що здійснюють підготовку фахівців для галузі готельного господарства про створення курсів з підвищення кваліфікації для працівників готельного бізнесу, забезпечити навчання обслуговуючого персоналу іноземним мовам, постійно здійснювати контроль за якістю роботи персоналу, а також залучати іноземних фахівців та фахівців з інших регіонів України для передачі передового досвіду роботи працівникам готелів в Рівненській області. В деяких готелях ця практика вже набуває популярності, але поки що вона не має потрібного масштабу свого поширення.

Отже, готельне господарство – одна зі складових частин туристичної індустрії. Матеріальна база, призначена для розміщення туристів, посідає одне з перших місць під час формування туристичної інфраструктури, оскільки якість проживання та відповідне обслуговування істотно впливають на рівень туристичного сервісу. Тому туристична сфера загалом та готельна індустрія зокрема стають швидко зростаючим бізнесом, що приносить значні грошові надходження, у тому числі валютні.

Сьогодні не лише Рівненська область, але й вся Україна зацікавлена у створенні конкурентоспроможного туристичного продукту та готельної індустрії, здатних максимально задовольнити

туристські потреби населення країни й іноземців, забезпечити на цій основі комплексний розвиток туристичної індустрії та інфраструктури регіонів.

Загалом Рівненська область має значний потенціал для розвитку готельного господарства. За умови усунення основних його перешкод, готелі та аналогічні засоби розміщення Рівненщини зможуть надавати послуги, що відповідатимуть загальноукраїнським та світовим стандартам якості, а також збільшити обсяги їх надання, покращити імідж регіону.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Любіцева О.О. Ринок туристичних послуг. – К.: Альтерпрес, 2004. – 436 с.
2. Роглев Х.Й. Основи готельного менеджменту. Навчальний посібник. - К.: Кондор, 2005. - 408 с.
3. Державний комітет статистики України: www.ukrstat.gov.ua
4. Фактори розвитку готельного бізнесу в Україні: www.maygerconsulting.com

Мохун О.

Науковий керівник – доц. Стецько Н. П.

НАПРЯМКИ НІВЕЛЮВАННЯ ВПЛИВУ ТРАНСПОРТУ НА ЗАБРУДНЕННЯ ПОВІТРЯ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Актуальність. Однією з визначальних систем, які забезпечують вантажні та пасажирські перевезення територією України, є транспортна система, до якої в ринкових умовах ставляться високі вимоги щодо якості екологічних параметрів, регулярності і надійності транспортних зв'язків, збереження вантажів і безпеки перевезень пасажирів, швидкості і вартості доставки. Відповідно до цього стан транспортних комунікацій України має відповідати вимогам європейської інтеграції.

У сучасних умовах вплив транспортної інфраструктури зростає на екологічний стан області, через розвиток економіки, збільшення товарообігу, формування системи маркетингу, урізноманітнення форм організації виробництва. Підвищуються вимоги до швидкості та якості транспортування, надання сервісних послуг, комплексного обслуговування споживачів. Це зумовлює актуальність дослідження трансформаційних процесів, що відбуваються в транспортній системі, виявлення її ролі в ринкових умовах, на екологічний стан території.

Сучасні дослідження транспортної системи висвітлені здебільшого у наукових розробках економістів (В.Котелянець, О.Пилипченко, Л. Кормаков, М.Пугачов, В.Шевчук, А.Петрик та ін.), праці яких присвячені питанням функціонування транспорту, його трансформації в ринкових умовах та впливу транспорту на екологію регіону.

Транспорт — один із наймогутніших чинників антропогенного впливу на довкілля. Деякі види цього впливу, насамперед забруднення повітря і посилення шуму, належать до найсерйозніших техногенних навантажень на компоненти довкілля окремих регіонів. Екологічні проблеми, що виникли у зв'язку з функціонуванням транспортної системи в Тернопільській області, є наслідком діяльності не лише окремих видів транспорту, а й інших галузей народного господарства. Це передусім структура й існуючі конструкції транспортних засобів, покриття і якість експлуатації шляхів. Автотранспорт є вагомим джерелом забруднення навколишнього середовища Тернопільської області.

Об'єктом є транспортна система Тернопільської області, її вплив на екологічний стан території.

Предметом є запобігання шкідливому впливу транспорту на забруднення повітря області.

Метою є виявлення особливостей транспорту як одного з видів забруднення повітря територій Тернопільської області.

Запобігання шкідливому впливу всіх видів транспорту на навколишнє природне середовище Тернопільської області є одним із найголовніших завдань природоохоронної діяльності. Основні правові норми, які закріплюють правові заходи по охороні навколишнього природного середовища від шкідливого впливу транспорту, містяться в Законах України від 26 червня 1991 року «Про охорону навколишнього природного середовища», від 16 жовтня 1992 року «Про охорону атмосферного повітря» та від 10 листопада 1994 року «Про транспорт». Крім того, щодо окремих видів транспорту є спеціальні нормативні акти, які також закріплюють правові заходи екологічної безпеки транспортних засобів.

Основними напрямками охорони навколишнього природного середовища на транспорті є зниження токсичності та нейтралізація шкідливих речовин, які містяться у викидах та скидах транспортних засобів, а також поступовий перехід на нові види енергії та пального. Відповідно до закону «Про охорону навколишнього природного середовища» (ст. 56) на підприємства, установи, організації, що здійснюють проектування, виробництво, експлуатацію та обслуговування автомобілів, літаків, суден, інших пересувних засобів, установок та виробництво і постачання пального, покладені певні обов'язки щодо забезпечення екологічної безпеки транспортних засобів [1].

Так, вони зобов'язані розробляти та здійснювати заходи по знищенню токсичності та знешкодженню шкідливих речовин, що містяться у викидах та скидах транспортних засобів, переходу на менш токсичні види пального, додержання режиму експлуатації транспортних засобів та інші заходи, спрямовані на запобігання й зменшення викидів та скидів у навколишнє природне середовище забруднюючих речовин та додержання встановлених рівнів фізичних впливів.